

ებამ ორიოდ მოხსენებაც გა
ლა.

ლა	არ მაქვს სიმშვილე,	მისი(?) კვლავ მ
ნა,	გული მიკვდება:	არ მზებრბდება?
ლის	მისი(?) კვლავ მოხე-	აქ საჩრებლიდან
ელს	არ მზებრბდება,	სულ მას გავყურ
ნა-	ყველან, სადაც კი	მზალიდან მას ვე
	იგი არაა	ხანაა ვახანებ.
ეს-	მზალიდან მკვდრად	მისი ღამელი
ნა-	ბედსაჩრებდა,	ფეხს ვადავდებ
ნა-	არ იპოვება,	თვალ ტრანვირბ
ლი-	წუთი საფელი	ვითა თორბინა
არის	სულ შავთი	მიწვევს, მწველბ
არა	ღარბ-ღარბი	მისი სიტყვბ
	გული მიკვების	ჯდობ რას ბერ
სა-	ღამშავებია.	თვალთაბან ცუკ
წა-	არ მაქვს სიმშვილე,	ხელთ გამეშვება
	გული მიყვდება;	არ მაქვს სიმშ

კერძა, 17 მაისს, ენატე ნინო-
შვილის გარდაცვალების 15 წლის
თავზე, პ. გელეიშვილმა ქართულ
თეატრში წაითხა ლექცია განსე-
ნებულ მეწერის ცხოვრებისა
დაწვეწვერად მოღვაწეობაზე. ლექ-
ციამდე თვით ნინოშვილის დღი-
ურიდან მოყვანილ ცნობებით დაუ-
ხატა დამსწრეთ ს, თუ რა ტანჯვა
განიცხადა განსვენებულმა. შედეგ
შეიხა მას, როგორც ბელეტრისტს და
მესამე სასტუმრის მოძღვრების მამათ-
მთავარს. ლექციას ხალხი დიდ ძალ-
დასწერა.

სტამბა „სენატიონი“, დიდი ვანქის ქუჩა, № 12. რედაქტორ-გამომცემელი ი. ს. აბლაძე.